

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2930/05
24.11.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ и ВВ, чији су пуномоћници АБ и АВ, адвокати, против тужене Државне заједнице Србија и Црна Гора - Министарство одбране, коју заступа Дирекција за имовинско - правне послове из Београда, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Округног суда у Београду број Гж.7137/05 од 6.7.2005. године, у седници већа одржаној 24.11.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ ревизија тужилаца изјављена против решења Округног суда у Београду број Гж.7137/05 од 6.7.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Округног суда у Београду број Гж.7137/05 потврђено је решење Другог општинског суда у Београду број П.3706/2005 од 20.5.2005. године којим је одбачена тужба тужилаца поднета том суду 16.5.2005. године као неуредна.

Против назначеног решења Округног суда у Београду тужиоци су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Ревизија није основана.

У проведеном поступку нису почињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП ("Службени гласник Републике Србије" број 125/2004), а на коју повреду Врховни суд пази по службеној дужности.

Из побјаних решења и тужбе произилази да су тужиоци дана 16.5.2005. године поднели тужбу Другом општинском суду у Београду која не садржи све оно што је потребно да би се по њој могло поступати,

конкретно не садржи пребивалиште или боравиште тужилаца са означеном адресом, а како је то прописано одредбом члана 187. став 1. и члана 100. ЗПП ("Службени гласник Републике Србије" број 125/2004).

Правилно је првостепени суд применио одредбу члана 103. став 1. и 6. ЗПП и тужбу као неуредну одбацио. Другостепени суд је правилно одбио жалбу тужилаца дајући довољне, јасне и ваљане разлоге за ту одлуку.

Врховни суд је ценио ревизијске наводе као и признање пуномоћника тужилаца да је начињена грешка приликом сачињења тужбе изостављањем адресе и пребивалишта тужилаца. Међутим, ниједном одредбом ЗПП није предвиђено да се такве грешке након што тужба буде одбачена могу исправити па ни одлуком другостепеног или ревизијског суда. Тужилац је грешку могао исправити само до доношења одлуке првостепеног суда.

Неприхватљив је правни став ревидента да је првостепени суд на припремном рочишту од пуномоћника тужиоца могао да тражи адресу пребивалишта за тужиоце и на тај начин грешку отклони јер би у том случају судија првостепеног суда поступио супротно императивној одредби члана 103. став 1. и 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је ревизију тужилаца као неосновану одбио на основу члана 412. став 5. и члана 405. ЗПП.

Председник већа- судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

ИЈ